

Rapport

Datum: 20 februari 2006
Rapportnummer: 2006/061

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het regionale politiekorps Noord-Holland Noord:

- geen sporenonderzoek heeft gedaan in het VVV-kantoor te Castricum nadat daar in de nacht van 19 op 20 juni 2003 was ingebroken en

geen onderzoek heeft gedaan in de woningen van enkele aangehouden verdachten.

Beoordeling

Algemeen

Bij een inbraak in het gecombineerde VVV/ANWB kantoor te Castricum in de nacht van 19 op 20 juni 2003 is voor bijna € 27.000 aan geld en waardepapieren onttreemd.

Enkele dagen later hield de politie te Utrecht twee jongemannen aan die in het bezit waren van een aantal geschenkbonnen die afkomstig waren van deze inbraak.

I. Ten aanzien van het sporenonderzoek

1. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

2. Eén van de taken van de politie is de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde. De mogelijkheden van de politie om deze taak uit te voeren, zijn echter niet onbeperkt. In deze is van belang dat elk politiekorps bij de vervulling van zijn taken wordt beperkt door de middelen die het, in het kader van een landelijke verdeling, ter beschikking worden gesteld, gezien in samenhang met omvang en aard van het werkaanbod van het betreffende korps. Het voorgaande betekent dat de politie bij de vervulling van haar taken, waaronder die van de strafrechtelijke handhaving van de rechtsorde, prioriteiten dient te stellen. Daarbij mag worden verwacht dat deze prioriteitsstelling weloverwogen gebeurt. Voor zover mogelijk dient de politie naast de gestelde prioriteiten ook aandacht te schenken aan die gevallen waaraan geen prioriteit kan worden toegekend.

3. Verzoekster klaagt er in de eerste plaats over dat het regionale politiekorps Noord-Holland Noord geen sporenonderzoek heeft verricht in het kantoor waar de inbraak had plaatsgevonden.

4. In dit onderzoek is gebleken dat het ten tijde van het voorval vast beleid was van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord om in geval van een inbraak in een bedrijfspand slechts in uitzonderlijke gevallen onderzoek te laten verrichten door de technische

recherche. De hier aan de orde zijnde inbraak werd - aanvankelijk - niet als zo'n uitzonderlijk geval aangemerkt en om die reden was de technische recherche dan ook niet ingeschakeld.

5. Belangrijker dan het hiervoor onder 4. genoemde opsporingsbeleid van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord is de eveneens op het moment van de hier aan de orde zijnde inbraak geldende Aanwijzing Opsporing van het College van procureurs-generaal. In deze Aanwijzing geeft het College van procureurs-generaal instructies aan de politie hoe te reageren op afzonderlijke strafbare feiten die ter kennis komen van de politie. Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen situaties waarin reeds direct een verdachte bekend is en situaties waarin dat niet het geval is.

In gevallen waarbij de dader(s) nog niet bekend is/zijn en het een ingrijpend strafbaar feit betreft mag ingevolge de Aanwijzing van de politie meer worden verwacht dan alleen een optreden als er onmiddellijk een spoor naar de dader bekend is. In zo'n geval dient er gericht en meer dan oppervlakkig te worden gezocht naar aanknopingspunten voor een succesvolle opsporing en vervolging. Voor het antwoord op de vraag of sprake is van een ingrijpend strafbaar feit dient in eerste instantie te worden gekeken naar de omvang van de aantasting van de belangen of het welzijn van individuen of van de samenleving als geheel. Een van de beoordelingscriteria hierbij is de mate van inbreuk op het eigendom. Indien de inbreuk op de belangen van het slachtoffer aanzienlijk is en de waarde van de vernielde of gestolen goederen eerder in de tien- of honderdduizenden euro's dan in de honderden of duizenden euro's ligt, zal dit ertoe moeten leiden dat eerder zal worden overgegaan tot een (meer diepgravend) onderzoek (zie Achtergrond onder 2.).

In dit geval is voor bijna € 27.000 aan waardepapieren onvreemd en kan dan ook bepaald worden gesproken van aanzienlijke schade.

Niet is gesteld, noch is anderszins gebleken dat niet kon worden overgegaan tot het verrichten van sporenonderzoek omdat de daarvoor benodigde recherche-inspanning op dat moment elders moest worden ingezet voor een situatie met een hogere prioriteit.

De Nationale ombudsman oordeelt dat gezien de Aanwijzing Opsporing van het College van procureurs-generaal het regionale politiekorps Noord-Holland Noord niet in redelijkheid heeft kunnen besluiten om geen sporenonderzoek te verrichten in het kantoor van verzoekster.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

De Nationale ombudsman heeft er met instemming van kennis genomen dat het eigen beleid van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord op dit punt, mede naar aanleiding van deze zaak, inmiddels is aangescherpt.

II. Ten aanzien van het niet verrichten van huiszoeking

1. Verzoekster klaagt er verder over dat het regionale politiekorps Noord-Holland Noord geen huiszoeking heeft verricht in de woning van enkele aangehouden verdachten.
2. Ook deze gedraging dient te worden getoetst aan het redelijkheidsvereiste zoals hiervoor omschreven.
3. Reeds drie dagen na de inbraak in het VVV/ANWB kantoor te Castricum heeft de politie in Utrecht twee personen aangehouden die bij een warenhuis aankopen deden met bij verzoekster gestolen geschenkbonnen. De beiden jongemannen, X1 en X2, zijn na te zijn aangehouden voor verhoor overgebracht naar het politiebureau te Castricum. Zij zijn daar als verdachte gehoord door dezelfde politieambtenaar die daags daarvoor proces-verbaal had opgemaakt van de namens verzoekster gedane aangifte van inbraak en diefstal.
4. X1 en X2 hebben tegenover de politie afwijkend verklaard over de herkomst van de bij hen aangetroffen geschenkbonnen. Volgens X1 had hij de bonnen in ontvangst genomen van een vaak in de binnenstad van Utrecht rondhangende en door hem bij naam genoemde en tamelijk nauwkeurig beschreven persoon en volgens X2 had X1 hem verteld dat hij de bonnen van huis had meegekregen.

Hoewel de met de verhoren belaste politieambtenaar wist dat bij de diefstal een aanzienlijke hoeveelheid geschenkbonnen was ontvreemd, gaven de verklaringen van X1 en X2 kennelijk geen aanleiding voor een nader onderzoek naar het waarheidsgehalte van de beide verklaringen.

Gezien de waarde van de hoeveelheid gestolen goederen en de afwijkende verklaringen van X1 en X2 over de herkomst van de geschenkbonnen acht de Nationale ombudsman het niet juist dat de behandelend ambtenaar van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord in het overleg met de behandelend officier van justitie niet de mogelijkheid van nader onderzoek naar het waarheidsgehalte van de beide verklaringen heeft besproken.

Het was immers bepaald niet ondenkbaar dat X1 de geschenkbonnen inderdaad van huis had meegenomen en dat daar nog meer van de gestolen waardebonnen aanwezig waren. Eveneens kan niet worden uitgesloten dat X1 de bonnen inderdaad had ontvangen van een door hem nauwkeurig beschreven en bij naam genoemde derde persoon in de binnenstad en dat nader onderzoek naar deze persoon meer licht op de zaak had kunnen werpen.

Door desalniettemin nader onderzoek zelfs niet te overwegen, heeft het regionale politiekorps Noord-Holland Noord onvoldoende oog gehad voor de belangen van verzoekster als slachtoffer van de voorafgaande diefstal van haar eigendommen hetgeen in strijd is met het redelijkheidsvereiste.

Dat in het desbetreffende overleg mogelijk had kunnen worden besloten dat toch geen grond bestond voor doorzoeking van de woningen van de verdachten X1 en X2, doet

hieraan niet af.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord is

gegrond ten aanzien van het nalaten van sporenonderzoek op de plaats van het delict en van het onderzoek in de woningen van de verdachten, wegens schending van het redelijkheidsvereiste.

Onderzoek

Op 20 juli 2004 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van het bureau voor toerisme en recreatie VVV/ANWB Castricum-Bakkum te Castricum, ingediend door de voorzitter van het bestuur, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord (de burgemeester van Alkmaar), werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

In verband met zijn verantwoordelijkheid voor justitieel politieoptreden werd ook de hoofdofficier van justitie te Alkmaar over de klacht geïnformeerd en in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze kenbaar te maken, voor zover daarvoor naar zijn oordeel reden was. De genoemde hoofdofficier van justitie maakte van deze gelegenheid geen gebruik.

Vervolgens werd verzoekster in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren. Verzoekster maakte van die gelegenheid geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van de korpsbeheerder gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Verzoekster gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

1. In de nacht van 19 op 20 juni 2003 is ingebroken in het gecombineerde VVV/ANWB kantoor te Castricum. Hierbij heeft/hebben de onbekend gebleven inbreker(s) voor bijna € 27.000 aan geld en waardepapieren meegenomen.

2. Enkele dagen later, op 23 en 24 juni 2003 deden twee inwoners van Woerden, de 16-jarige X1 en de 18-jarige X2, bij een warenhuis in Utrecht aankopen met bij deze inbraak in Castricum buitgemaakte VVV-geschenkbonnen.

Omdat deze aankopen op beide dagen opmerkelijk snel weer werden geretourneerd en X1 de ontvangen tegoedbonnen terstond wenste om te wisselen voor contant geld, heeft een medewerkster van het warenhuis de bedrijfsrecherche gealarmeerd. Nadat de bedrijfsrecherche via navraag bij de Stichting Landelijke Geschenkbonnen (SLG) had geconstateerd dat de aangeboden VVV-bonnen afkomstig waren van de inbraak in het VVV-kantoor te Castricum, heeft de bedrijfsrecherche de plaatselijke politie gevraagd ter plaatse te komen. De politie heeft daarop X1 en X2 aangehouden ter zake van verdenking van diefstal althans heling en voor verhoor overgebracht naar het politiebureau. Naast door de verdachten in het warenhuis verzilverde VVV-bonnen, het betrof hier veertien VVV-bonnen met een waarde van € 162,50, werden onder verdachte X1 nog veertien van de diefstal in Castricum afkomstige dinerbonnen en nog twee VVV-bonnen aangetroffen.

De verdachten X1 en X2 zijn na de aanhouding voor verhoor overgebracht naar het politiebureau in Castricum. Na verhoor zijn zij op 25 juni 2003 in vrijheid gesteld.

De strafrechter te Utrecht heeft beide verdachten bij vonnis van 5 december 2003 vrijgesproken ter zake van diefstal van de bonnen. Wel werd verdachte X1 veroordeeld tot jeugddetentie voor de periode van twee maanden, ter zake van opzetheling.

3.1 Bij brief van 17 juli 2003 aan de officier van justitie te Alkmaar heeft het bestuur van de VVV-ANWB Castricum als volgt geklaagd over de wijze waarop de politie te Castricum het opsporingsonderzoek had verricht inzake de inbraak:

"...Het optreden van de politie na de inbraak in het VVV-ANWB kantoor in de nacht van 19 op 20 juni is voor ons aanleiding een klacht in te dienen.

(...)

Wij beklagen ons over de in onze ogen onvoldoende inzet om bewijsmateriaal te verzamelen en de daders te achterhalen.

1. Er heeft geen sporenonderzoek plaatsgevonden (door de Technische Recherche). De reden zou zijn de interne beleidsbeslissing dat zo iets niet wordt gedaan bij bedrijfsinbraken. Het komt ons onvoorstelbaar voor dat het verschil uitmaakt waar er wordt ingebroken. Bovendien zijn ons gevallen bekend van winkels waar wel sporenonderzoek is verricht. Verder zal het bekend zijn dat VVV staat voor Vereniging voor Vreemdelingen Verkeer; een vereniging die o.a. in stand wordt gehouden door subsidie van de overheid en bijdragen van de leden en niet als een bedrijf met winstoogmerk kan worden beschouwd.

2. Aangehouden verdachten in het bezit van de waardepapieren zijn vrijgelaten zonder onderzoek in de woningen van de verdachten.

Na verhoor zijn deze personen die volgens ontvangen informatie reeds over een flink strafblad beschikten om voor ons onbekende redenen weer in vrijheid gesteld. Dat er tevens 'door omstandigheden' zelfs geen onderzoek in de woningen van de verdachten is ingesteld vinden wij onverteerbaar.

De gang van zaken komt bij ons over alsof de verdachten optimaal bescherming genieten en het slachtoffer alles lijdelijk moet ondergaan.

(...)

Een en ander heeft het vertrouwen in de handelwijze van politie en justitie ondermijnd. Graag vernemen wij uw reactie op voormelde klachten (en; N.o.) verzoeken wij u ons te informeren welke stappen verder ondernomen kunnen worden..."

3.2. Bij brief van 17 oktober 2003 heeft de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord beslist op de haar via het Openbaar Ministerie te Alkmaar toegezonden klachtbrief. In deze brief deelde de korpsbeheerder onder meer het volgende mee:

"Op 17 juli 2003 stuurde u aan de hoofdofficier van justitie te Alkmaar een brief waarin u zich beklaagde over onvoldoende inzet van politie en justitie om bewijsmateriaal te verzamelen en de daders te achterhalen inzake een plaats gehad hebbende inbraak in de nacht van 19 op 20 juni 2003 in het VVV-ANWB kantoor te Castricum.

Uw brief is vervolgens door de hoofdofficier van justitie op 6 augustus 2003 ter behandeling, aangaande de onderdelen die betrekking hebben op de politie, gestuurd naar de klachtencoördinator van de regiopolitie Noord-Holland Noord en door hem op 15 augustus 2003 ontvangen en ingeboekt.

De klacht werd als volgt geformuleerd:

A. De politie heeft geen sporenonderzoek gedaan na inbraak in VVV-ANWB kantoor.

B. Politie doet geen onderzoek in woningen van aangehouden verdachten.

(...)

Ad A.

U klaagt erover dat de politie onvoldoende inzet heeft gedaan teneinde bewijsmateriaal te verzamelen en de daders te achterhalen van een inbraak, welke plaats vond in de nacht van 19 op 20 juni 2003 in het VVV-ANWB kantoor te Castricum. De Technische Recherche heeft geen sporenonderzoek ingesteld.

Uit het klachtenonderzoek is gebleken dat op 20 juni te 09.15 uur vorenstaande inbraak is gemeld aan de centrale politiemeldkamer (PSL/RMK). Om 09.17 uur is deze melding uitgegeven aan de surveillance-eenheid te Castricum die om 09.31 uur ter plaatse was. Zij constateerde dat men zich de toegang tot het perceel had verschaft door verbreking van het slot in de toegangsdeur.

Een technisch sporenonderzoek is slechts voorbehouden aan die medewerkers bij de politie, die beschikken over kennis, vaardigheden, alsmede de bevoegdheid om een dergelijk onderzoek te doen. Dit zijn de technisch rechercheurs.

Gelet op het aanbod van werkzaamheden en de beschikbare capaciteit bij de dienst Technische Recherche, zijn er regionaal beleidsafspraken gemaakt v.w.b. het stellen van prioriteiten in welke gevallen er wel en welke gevallen er door hen geen technisch sporenonderzoek wordt verricht. Een en ander met als doelstelling een kwalitatief hoogwaardig product te kunnen blijven leveren.

Eén van deze afspraken is dat er onder andere geen TR onderzoek, behalve in uitzonderingsgevallen, wordt verricht bij bedrijfsinbraken.

In de onderhavige zaak is geoordeeld dat er geen sprake was van een uitzonderingsgeval, derhalve heeft een technisch sporenonderzoek niet plaats gevonden.

Gelet op vorenstaande ben ik van mening dat de betreffende politieambtenaren juist hebben geoordeeld en dat zij hebben gehandeld conform het geldende beleid. Ik acht dit element van uw klacht ongegrond.

Ad B.

U klaagt dat de verdachten, ten tijde van hun aanhouding in het bezit van een deel van de onvreemde waardepapieren, zijn vrijgelaten zonder dat er een onderzoek in hun woning(en) heeft plaatsgevonden.

Uit het klachtenonderzoek is gebleken dat op 24 juni in Utrecht een tweetal personen zijn aangehouden welke kort voor hun aanhouding goederen hadden gekocht en betaald met

VVV-cadeaubonnen. Tevens bleken zij nog in het bezit te zijn van een aantal van deze bonnen

De verdachten zijn, i.v.m. het feit dat de diefstal van de bonnen heeft plaatsgevonden in Castricum, overgedragen aan de regiopolitie Noord-Holland Noord voor de verdere afhandeling van het onderzoek.

In het belang van het onderzoek zijn de verdachten in verzekering gesteld. Tijdens het onderzoek zijn, na overleg met justitie, de verdachten in vrijheid gesteld. Gebleken is dat dit laatste is gebeurd zonder tussenkomst van de hulpofficier van justitie. De betreffende rechercheurs zijn hier op aangesproken.

Artikel 97 lid 1 van het Wetboek van Strafvordering (zie Achtergrond onder 1.) zegt onder andere dat in geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid (Sv), (...) de officier van justitie, bij dringende noodzakelijkheid en indien het optreden van de rechter-commissaris niet worden afgewacht, ter inbeslagneming de volgende plaatsen (kan; N.o.) doorzoeken: a. een woning zonder toestemming van de bewoner; b. een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 218 Sv.

Niet is komen vast te staan of er gedurende het onderzoek überhaupt is overwogen om over te gaan tot een doorzoeking van de woning(en) van de verdachten. De vraag, of er al dan niet sprake is geweest van een dringende noodzakelijkheid, is daardoor eveneens onbeantwoord gebleven. Uitgaande van het gegeven dat e.e.a. wel zou hebben plaatsgevonden, dan was men toch afhankelijk geweest van de beoordeling door de rechter-commissaris en een door hem aan de officier van justitie te verlenen machtiging, welke met redenen is omkleed.

Gezien het feit dat de beoordeling om te komen tot een doorzoeking in de woning niet heeft plaatsgevonden, onthoud ik mij van het geven van een oordeel in deze.

Voor wat betreft inbeslagname van de bij de verdachten aangetroffen cadeaubonnen, over de teruggave en aan wie, beslist de officier van justitie (art. 116 van het Wetboek van Strafvordering).

Tenslotte, door genoemde groepschef, zijn naar aanleiding van dit voorval, met de leiding van de technische recherche onder andere de volgende afspraken gemaakt: Zij zal in het vervolg bij veronderstelde aanwezige sporen zelf met de benadeelden van bedrijfsinbraken contact opnemen. Vervolgens wordt er door haar beoordeeld of er wel of geen sporenonderzoek verricht wordt."

4. In de nacht van 30 op 31 oktober 2003 hebben ambtenaren van het regionale politiekorps Twente te Almelo een 21-jarige automobilist staande gehouden. In zijn auto werden 42 van de diefstal in Castricum afkomstige musicalbonnen aangetroffen. De uit Utrecht afkomstige man, X3 is vervolgens aangehouden en na overleg met de officier van

justitie en de politie te Castricum voor nader verhoor overgebracht naar het politiebureau te Castricum. Tegen X3 heeft geen strafvervolging plaatsgevonden.

5. Verzoekster heeft zich bij brief van 11 november 2003 voor het eerst tot de Nationale ombudsman gewend.

B. Standpunt verzoekster

1. Het standpunt van verzoekster staat - verkort- weergegeven onder Klacht.

2.1. In haar brief van 11 november 2003 aan de Nationale ombudsman heeft verzoekster onder meer het volgende meegedeeld:

"Het bestuur van de Vereniging voor Vreemdelingen Verkeer afdeling Castricum-Bakkum vraagt uw oordeel over een kwestie met de regiopolitie Noord-Holland Noord.

Allereerst willen wij stellen respect te hebben voor de politie in het algemeen, die in vaak moeilijke omstandigheden moet werken. Desalniettemin zijn wij van mening dat de politieorganisatie in principe moet openstaan voor klachten, omdat die mogelijk kunnen bijdragen aan een nog betere dienstverlening. In het onderhavige geval ervaren wij dat klachten niet in die zin worden opgevat.

(...) de kern van de zaak ligt in de behandeling van een inbraak in het VVV-kantoor die plaatsvond in de nacht van 19 op 20 juni 2003.

Bij brief d.d. 17 juli 2003 hebben wij de volgende klachten geuit:

1. De politie heeft geen sporenonderzoek gedaan na de inbraak in het VVV-ANWB kantoor.
2. De politie heeft geen onderzoek gedaan in de woningen van aangehouden verdachten.

Ad 1. Bij brief d.d. 7 juli 2003 had de Inspecteur van Politie groep Castricum ons bericht dat de Technische Recherche, als gevolg van een interne beleidsbeslissing, geen sporenonderzoek doet bij bedrijfsinbraken en derhalve ook niet bij de inbraak in het VVV kantoor.

Ons zijn echter gevallen bekend van inbraken bij bedrijven in de nabije omgeving, waarbij wel sporenonderzoek is gedaan. Verder voerden wij daartegen aan dat de VVV een gesubsidieerde vereniging is zonder winstoogmerk en niet als bedrijf moet worden gekenmerkt.

In de uiteindelijke beslissing op de klacht d.d. 17 oktober 2003 wordt de eerdere mededeling dat er geen sporenonderzoek wordt verricht weer afgezwakt: in uitzonderingsgevallen wordt wel sporenonderzoek gedaan. De VVV behoort echter niet tot

de uitzonderingsgevallen en omdat dus gehandeld is conform het beleid wordt onze klacht ongegrond verklaard.

Welk beleid wordt gehanteerd wordt niet vermeld en op het feit dat een VVV geen bedrijf is wordt niet ingegaan. Het beleid zelf wordt op geen enkele manier verklaard of getoetst. Een klachtenprocedure heeft op die manier weinig betekenis; ook niet voor de politie zelf.

Ad 2. Met verwijzing naar de bijgevoegde verklaring van de hoofdinformaticus mevr. F. stellen wij nadrukkelijk te hebben gevraagd om onderzoek in de woningen van de verdachten. De kern van de reactie van de korpsbeheerder in de brief d.d. 17 oktober 2003 luidt dat niet is komen vast te staan of er overwogen is over te gaan tot doorzoeking van de woning(en) van de verdachten en daarom onthoudt korpsbeheerder zich van een oordeel (!) Ook hier valt naar onze mening te constateren dat er geen bereidheid is het eigen functioneren te beoordelen. Dat een interne procedure niet werd gevolgd (inschakeling hovj) is voor ons niet van belang.

Op grond van het vorenstaande en met verwijzing naar bijgevoegde documentatie vragen wij uw oordeel over:

1. De afhoudende wijze van klachtenbehandeling door de politie. (Ook over de in dit geval gevolgde procedure hebben wij onze twijfels, omdat in afwijking van de eigen regels geen overleg met de klachtenbehandelaar heeft plaats gevonden, maar dit laten wij buiten beschouwing omdat dit o.i. niet tot een ander resultaat zou hebben geleid)

2. Afdoening klacht sporenonderzoek

3. Afdoening klacht onderzoek in de woningen van de verdachten."

2.2. In een vervolgbrief van 17 juli 2004 aan de Nationale ombudsman heeft verzoekster verder nog onder meer het volgende aangevoerd:

"Enkele dagen geleden heb ik weer geïnformeerd bij het parket in Alkmaar wat de stand van zaken is ten aanzien van de vervolging van de verdachten van inbraak in het VVV-kantoor Castricum. Tot mijn verbazing en ergernis bleek dat hetgeen mij op 21 januari 2004 werd gezegd, namelijk dat nog niet besloten was tot vervolging van de verdachten totaal onjuist is. Nu deelde een medewerker van het parket Alkmaar mij mee dat de zaak was overgedragen aan het parket in Utrecht. Van parketsecretaris B. van het parket Utrecht heb ik vervolgens gehoord dat er in deze zaak al op 5 december 2003 een uitspraak is geweest van de kinderrechter. Een persoon is vrijgesproken (zaaknummer 18057103) en een persoon is vrijgesproken van diefstal maar wel veroordeeld wegens heling (zaaknummers 183 496 03 en 180 555 03).

Enkele in beslag genomen VVV-bonnen en dinercheques zouden zijn doorgestuurd aan de politie Noord-Kennemerland om aan de VVV Castricum te retourneren. Dit is tot nu toe nog

niet gebeurd. Volgens mededeling van de heer B. heeft het parket Utrecht op 13 juni jl. daarover opheldering gevraagd aan de politie Noord-Kennemerland.

Over de behandeling van de zaak in Utrecht is de VVV Castricum, zoals uit het vorenstaande blijkt, niet geïnformeerd. Omdat diefstal niet bewezen kon worden, omdat geen huiszoeking of sporenonderzoek heeft plaatsgevonden, had het voegen in deze zaak voor de VVV naar onze mening waarschijnlijk geen resultaat opgeleverd. Toch denken wij dat ook hier een fout is gemaakt.

Wij vertrouwen dat u de behandeling van onze klacht over het niet uitvoeren door de politie van huiszoeking en sporenonderzoek (ondanks onze dringende verzoeken) en de onduidelijke en wisselende argumentatie om dit niet te doen, thans kunt voortzetten. Wij blijven van mening dat indien er sporenonderzoek was gedaan en er in plaats van de betrokkenen vroegtijdig op vrije voeten te stellen, huiszoeking had plaatsgevonden, diefstal mogelijk bewezen had kunnen worden, waardoor ook de financiële schade voor de VVV beperkt had kunnen blijven en het rechtsgevoel van burgers geen geweld was aangedaan. Tegen deze vorm van politiebeleid richt zich ons klaagschrift."

C. Standpunt korpsbeheerder

1. Bij de opening van dit onderzoek heeft de Nationale ombudsman de beheerder van het regionale politiekorps Noord-Holland Noord de volgende vragen gesteld.

"1a) Is het juist dat het beleid van uw korps is dat de technische Recherche slechts in uitzonderingsgevallen wordt ingeschakeld bij inbraken in bedrijfsruimtes?

1b) In welke gevallen is sprake van een uitzonderingsgeval? En welke criteria worden daarbij gehanteerd?

1c) Welke functionaris bepaalt of sprake is van een uitzonderingsgeval?

2a) Is het juist dat (een medewerkster van) verzoekster heeft gevraagd om huiszoeking in de woningen van de verdachten te laten verrichten?

2b) Op grond waarvan is besloten geen huiszoeking te laten verrichten?

2c) Heeft overleg hierover plaatsgevonden met een officier van justitie?

2d) Is verzoekster er van op de hoogte gesteld dat geen huiszoeking zou plaatsvinden? Indien nee, waarom niet?

3a) Is het juist dat een deel van de ontvreemde VVV-bonnen is teruggevonden en vervolgens in uw bezit zijn gekomen?

3b) Indien ja, om hoeveel ging het?

3c) Zijn deze bonnen inmiddels aan verzoekster teruggegeven? Indien nee, waarom niet?"

2. In reactie op de klacht heeft de korpsbeheerder bij brief van 18 januari 2005 onder meer het volgende meegedeeld:

"De (...) medewerker beleidsondersteuning in het district Noord-Kennemerland heeft in een brief, de dato 6 januari 2005, aan de klachtencoördinator, vorenstaande vragen beantwoord, naar de inhoud waarvan ik korthedshalve verwijs (zie hierna onder C.3.1.; N.o.).

Op 13 januari 2005 heeft de klachtencoördinator gesproken met de heer Z. en hem de vraag, genoemd onder ad 2 a, voorgelegd. De heer Z. verklaarde dat hij zich de zaak nog kon herinneren en dat een medewerkster van het VVV te Castricum, op 26 juni 2003, zijnde de dag nadat de verdachten in vrijheid waren gesteld, hem de vraag heeft gesteld waarom er geen huiszoeking had plaatsgevonden. Tussen de politie en de jeugdofficier van justitie in Utrecht is overleg geweest. De officier van justitie verleende toestemming voor het in vrijheid stellen van de verdachten. Tijdens dit overleg is door beide partijen niet gesproken over het doorzoeken van de woningen van de verdachten.

Niet is komen vast te staan waarom het onderwerp doorzoeking woning niet ter sprake is geweest.

Met betrekking tot de hiervoor vermelde reactie is nader overleg geweest met de hoofdofficier van justitie bij het parket Alkmaar. Voor wat betreft zijn zienswijze zag hij geen reden om daarop een nadere aanvulling te geven.

Vorenstaande en het feit dat er mij overigens geen nieuwe feiten en/of omstandigheden bekend zijn geworden, geven mij geen aanleiding om mijn zienswijze te herzien dan wel hier een aanvulling op te geven."

3. Bij de reactie van de korpsbeheerder was een aantal bijlagen gevoegd.

3.1. De eerste hier opgenomen bijlage is de hiervoor genoemde rapportage van 6 januari 2005 van de heer H., medewerker beleidsondersteuning in het district Noord-Kennemerland aan de regionale klachtencoördinator. Hierin deelde hij onder meer het volgende mee:

"1a. Dat is juist. (...) Voor NKL (Noord-Kennemerland; N.o.) was de inbraak bij het VW en nog een aantal andere bedrijfsinbraken aanleiding om het beleid aan te passen.

In overleg met de TR (Technische Recherche; N.o.) werd het volgende beleid afgesproken

Bij zaken van importantie, zoals hierboven aangegeven, wordt door de verbalisant in overleg met de wachtcommandant bepaald of assistentie van de TR noodzakelijk is.

De benadeelde wordt door de verbalisant in kennis gesteld dat de TR wordt gewaarschuwd (maatregelen nemen voor het veilig stellen van sporen).

De TR wordt gebeld. Buiten kantooruren via proces-post.

De TR neemt met benadeelde contact op omtrent het tijdstip van onderzoek.

Indien de TR i.v.m. capaciteit/prioriteit geen onderzoek in kan stellen, deelt de TR dit mede aan de wcdt (wachtcommandant; N.o.).

Wcdt stelt benadeelde in kennis.

(...)

1b. Dat is niet absoluut aangegeven. Wel worden voorbeelden aangegeven in bovengenoemd memo.

1c. De verbalisant in overleg met de wcdt.

2a. Volgens de (...) brief d.d. 11 november 2003 (zie hiervoor onder B.2.1.: N.o.) van (de voorzitter van verzoekster; N.o.) zou mevr. F. dat gedaan hebben. In het BPS (Bedrijfsprocessensysteem; N.o.) wordt daarover niet gerept. Volgens de toenmalige groepschef Zo. heeft mevr. F. hem op 27 juni 2003 daarover gebeld. Dit is door Zo. op 27 juni 2003 te 17.04 afgemuteerd. Wellicht dat de toenmalige verbalisant Z. kan verklaren of mevr. F. al in een eerder stadium heeft verzocht om huiszoeking bij de verdachten. Z. is in februari/maart 2004 met de NAR (Nonactiviteitsregeling; N.o.) gegaan.

2b. Volgens het bijgevoegde proces-verbaal, dossiernummer (...), zijn de verdachten X1 en X2 op woensdag 25 juni 2003 te 15.00 uur in vrijheid gesteld. Volgens telefonische mededeling van Zo. aan mij op 3 januari 2005 te 16.15 uur, heeft de betrokken verbalisant Z. dit heenzenden niet hem besproken. Verbalisant Z. heeft niet in overweging genomen om huiszoeking te doen bij de verdachten thuis. Van deze beslissing heeft Z. de betreffende hulpofficier Zo. niet in kennis gesteld. Dat bleek pas nadat Zo. later die dag geconfronteerd werd met het feit dat de verdachten heen waren gezonden. Zo. is van mening dat de betreffende verbalisant in gebreke was gebleven, doch door het heenzenden van de verdachten had het geen zin meer om alsnog een huiszoeking in te stellen.

2c. Dat is niet het geval. Ook is geen overleg geweest met de betreffende hulpofficier van justitie, volgens Zo.

2d. Dat is volgens Zo. niet gedaan. Nadat de verdachten zijn heengezonden is verzoekster in kennis gesteld van het feit dat geen huiszoeking is ingesteld.

3a. Een deel van de onvreemde VVV-bonnen zijn bij de verdachten X1 en X2 op 24 juni 2003 te Utrecht aangetroffen, een aantal waren reeds ingeleverd bij de Bijenkorf aldaar. Volgens de kennisgeving van inbeslagname van het opgemaakte proces-verbaal, dossiernummer (...), zijn door de politie inbeslaggenomen:

a. Op 24 juni 2003 te 14.22 uur, onder (...) de bedrijfsrecherche Bijenkorf te Utrecht: 14 VVV-bonnen, waarde € 162,50

b. Op 24 juni 2003 te 13.49 uur, onder verdachte X1 een geldbedrag van € 462,50

2 VVV-bonnen, waarde € 75, 14 dinercheques, waarde € 445

Deze goederen werden in afwachting van een beslissing van de officier van justitie bewaard op het bureau van politie Alkmaar. (...)

c. Volgens proces-verbaal, dossiernummer (...) is op donderdag 30 oktober 2003, omstreeks 01.24 uur, door de Regiopolitie Twente, verdachte X3 aangehouden. Hij bleek 42 musicalbonnen met een totale waarde van € 1.710 in zijn bezit te hebben, welke afkomstig waren van de inbraak in het VVV-kantoor. Volgens dit proces-verbaal zijn de musicalbonnen met toestemming van de verdachte op dinsdag 4 november 2003 teruggegeven aan het VVV-kantoor Castricum.

3b. zie 3a

3c.

a. De musicalbonnen ter waarde van € 1.710 zijn op 4 november 2003 teruggegeven aan het VVV-kantoor.

b. Volgens de administratie van de verwerking inbeslaggenomen goederen is een enveloppe, inhoudende:

- 6 VVV-bonnen a € 7,50

- 1 VVV-bon a € 12,50

- 7 VVV-bonnen a € 15

op 22 juli 2004 teruggegeven aan mevr. F. van het VVV te Castricum.

c. 14 dinercheques en 2 VVV-bonnen zijn op 20 juli 2004 teruggegeven aan mevr. F. van het VVV te Castricum

d. Teruggave van het geld. Op beslissing van de Kinderrechter te Utrecht dd. 5 december 2003 is van het in beslag genomen geld € 152 teruggegeven aan de verdachte X1 en het

resterende bedrag € 310 in verband met verbeurdverklaring gestort op rekeningnummer (...) van de rechtbank Utrecht. (...)

Buiten de afschriften van teruggave en storting van het geld, de aantekening in het proces-verbaal betreffende de teruggave van de musicalbonnen en de aantekening in het systeem 'verwerking inbeslaggenomen goederen buro Mallegatsplein' zijn geen bewijzen van deponering en ontvangst aangetroffen. Volgens de heer S. beheerder van het systeem 'verwerking inbeslaggenomen goederen buro Mallegatsplein' zijn deze bewijzen wel opgemaakt en opgestuurd naar de infodesk van de regio om bij de afschriften van de dossiers te voegen. Volgens medewerkster V. zijn de door mij ontvangen afschriften van de dossiers alles wat men betreffende die zaak had opgeslagen."

3.2. Verder was als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder gevoegd een proces-verbaal van verhoor van verdachte X1, opgemaakt op woensdag 25 juni 2003 door verbalisant Z. In dit proces-verbaal was onder meer het volgende vastgelegd:

"Het klopt dat ik gisteren in Utrecht ben aangehouden, samen met mijn vriend X2. Dit was voor het in bezit hebben van VVV-bonnen. Deze bonnen zouden gestolen zijn in Castricum. Maandag, 23 juni 2003, ben ik, omstreeks 15.00 uur met de trein van Woerden naar Utrecht gegaan. Ik moest naar het ROC om een inschrijfformulier te halen. Ik kreeg van een kennis te horen toen ik al in Utrecht was dat ik een uittreksel van mijn geboorteregister nodig had. Dus om naar die school te gaan had geen zin meer. Ik ben toen met een jongen genaamd Y, die ik tegen kwam bij het busstation, in de richting van een koffieshop gelopen. In Hoog Catharijne bij (...), een afhaalchinees, werd ik aangesproken door een jongen die ik ken als X4. Dit is een Surinaamse jongen van ongeveer 23 jaar oud, met kort rasta-haar, ongeveer 1.75 m lang. Ik ken hem omdat hij daar altijd rond loopt. Ik denk dat het een junk is. Hij vertelde dat hij bonnen had. Dat bleken VVV-bonnen te zijn. Hij bood mij die bonnen te koop aan. Hij heeft mij niet verteld hoe hij aan deze bonnen kwam. Ik had er eerst geen interesse in. Hij vertelde verder dat ik voor die bonnen alles kon kopen. Het zou gewoon geld zijn. Om mij te overtuigen dat het zo is liep hij met mij een parfumeriezaak (...) in. Hij liep naar een bak toe en haalde daar een flesje met deodorant of zoiets uit. Liep toen naar de kassa en gaf de verkoopster een VVV-bon van 20 Euro. De verkoopster keek hem bij het de winkel ingaan wel vreemd aan, maar toen hij die bon gaf pakte zij deze aan en gaf hem wisselgeld terug. Het kostte iets van 12 Euro en hij kreeg een bankbiljet van 5 euro met muntgeld terug. Hierdoor dacht ik dat het eerlijk was. X4 vertelde dat hij niet de Bijenkorf inging. Daarom gaf hij mij die bonnen. Ik vertelde dat ik 110 Euro aan geld bij mij had. Dat wilde hij wel hebben. Ik zag dat de VVV-bonnen totaal een waarde hadden van ongeveer 335 Euro. X4 vertelde mij dat als ik naar de Bijenkorf ging en ik zou betalen met de VVV-bonnen ik het gekochte artikel weer zou kunnen inleveren en dan contant geld zou krijgen. Ik gaf hem dus die 110 Euro en ik kreeg daarvoor die VVV-bonnen. Ik kreeg daar ook nog dinerbonnen bij. Deze dinerbonnen moest ik gewoon bij me houden en ik zou deze de volgende dag aan hem teruggeven, als ik deze niet had kunnen verkopen. Ik maakte verder de afspraak met hem

dat ik de volgende dag hem meer geld zou geven. X4 wilde ongeveer 300 Euro totaal hebben voor de bonnen. De afspraak was dat wij elkaar dinsdag, 24 juni 2003, omstreeks 18.30 uur, weer zouden zien bij (de afhaalchinees; N.o.) in Hoog Catharijne. Ik heb toen wat rondgelopen in het centrum van Utrecht. Uiteindelijk kwam ik in een theehuis en daarna ben ik weer naar de Bijenkorf gegaan. Ik was samen met X2. Deze kwam ik in de stad tegen. Ik weet niet meer precies waar. In de Bijenkorf heb ik een blauw Nike-petje gekocht. Deze kostte 14 Euro. Ik betaalde met een VVV-bon van 15 Euro en kreeg 1 Euro aan wisselgeld terug. Het kopen van dat petje gaf geen problemen en hierdoor werd mijn gevoel sterker dat de bonnen toch wel eerlijk waren. X4 heeft mij nooit verteld dat de bonnen niet eerlijk zouden zijn. Ik ben met X2 samen met de trein naar huis gegaan. De volgende dag ben ik samen weer met X2 naar Utrecht gaan. Wij wilden in Utrecht kleding kopen. Wij gingen even voor 9 uur uit Woerden.

In Utrecht aangekomen, hebben wij eerst nog wat rond gelopen. Hierna zijn wij de Bijenkorf ingegaan. Dat zal omstreeks 09.30 uur geweest zijn. Ik kocht daar een Armani-bloes van 160 Euro, met de bedoeling om deze bloes weer in te leveren voor contant geld. Daarom heb ik de bloes ook niet gepast. Na het kopen van de bloes zijn wij samen naar de Dixons gegaan. Daar heb ik een GSM-telefoon gekocht van het merk Sony-Ericsson voor 99,98 Euro. Deze betaalde ik nu ook weer met VVV-bonnen. Hierna zijn we weer naar de Bijenkorf gegaan. Ik heb daar de door mij gekochte bloes terug gebracht bij de kassa en daar kreeg ik een tegoed bon van 160 Euro en die bon heb ik beneden bij de receptie ingeleverd en kreeg 160 Euro contant. Hierna zijn we weer naar buiten gegaan en hebben ongeveer 15 minuten nog in de stad gelopen. Bij een pin-automaat, vlak bij de Bijenkorf, wilde ik met mijn pinpas even kijken hoeveel mijn tegoed nog was. Daar werden wij aangesproken door de politie en ons werd verzocht de Bijenkorf in te gaan. In de Bijenkorf werd mij gevraagd of ik met de VVV-bonnen gesjoemeld had. Ik begreep dat niet goed. In ieder geval het klopte niet met die bonnen en moesten wij mee naar het politiebureau.

Ik weet inmiddels dat de bonnen van diefstal afkomstig zijn en uit Castricum komen. Castricum zegt mij niks. Ik ben daar nooit geweest.

Ik begrijp dat ik mij nu weer in grote problemen gebracht heb. Het is dom van me dat ik zo makkelijk die bonnen heb gekocht. Ik heb geen diefstal gepleegd. Toen ik die bonnen kocht heb ik geen moment het idee gehad dat ik mij schuldig maakte aan heling. Nu u mij het allemaal hebt uitgelegd begrijp ik dat wel..

X2 heeft er niets mee te maken. Hij weet niet hoe ik aan de bonnen ben gekomen en ik heb hem dat ook niet verteld. Ik heb geen bezwaar dat de VVV-bonnen, dinerbonnen en de goederen die door mij met bonnen betaald zijn terug gaan naar de rechtmatige eigenaar."

3.3 Ook was als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder gevoegd een proces-verbaal van verhoor van verdachte X2 opgemaakt op woensdag 25 juni 2003 door verbalisant Z. In dit proces-verbaal was onder meer het volgende vastgelegd:

"U vraagt mij of ik al eerder met X1 in Utrecht ben geweest. Ja, dat klopt, wij zijn afgelopen maandag ook in Utrecht geweest. Ook toen heeft X1 een bloes gekocht, betaald met VVV-bonnen en later deze weer ingeleverd voor contant geld. Wij zijn die dag alleen in de Bijenkorf geweest.

Voor zover ik mij kan herinneren had X1 maandag 3 VVV-bonnen bij zich. Dit waren bonnen van 50 Euro. Dinsdag bleek hij dus nog veel meer VVV-bonnen bij zich te hebben.

U vraagt mij of ik dat niet vreemd vond. Omdat X1 mij vertelde dat hij ze van zijn moeder had gekregen geloofde ik hem. Ik heb geen geld of op andere wijze iets gekregen die verband houden met de VVV-bonnen. Ik had zelf geld en dat is een bedrag van ongeveer 110 Euro bij me.

Ik heb geen moment gedacht dat het fout zat met die VVV-bonnen. Ik ben op geen enkele manier behulpzaam geweest bij het inleveren van de VVV-bonnen en het omwisselen in contant geld.

Ik heb inmiddels begrepen dat de VVV-bonnen afkomstig zijn uit een VVV-winkel in Castricum. Ik weet daar niets van. Ik ben nooit in Castricum geweest. Gisteren was dat voor mij voor het eerst toen ik overgebracht werd door de politie.

Ik heb mij op geen enkele manier schuldig gemaakt aan een strafbaar feit."

3.4 Ook was als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder gevoegd een document **AANVRAGEN TR ONDERZOEKEN**. In dit document was onder meer het volgende vastgelegd:

"Geen TR onderzoek:

Voor de volledigheid nog even de zaken waar de TR, behalve in uitzonderingsgevallen, **geen** onderzoek in verricht of assistentie bij verleend:

- (...)

- bedrijfsinbraken

- (...)"

3.5. Verder was als bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder gevoegd een memo van 29 oktober 2003 inzake het beleid Technisch onderzoek. Hierin werd het volgende meegedeeld:

"In verband met capaciteitsproblemen bij de TR was regionaal beleid vastgesteld om geen TR in te schakelen bij bedrijfsinbraken.

Dit standpunt leidde in een drietal zaken tot grote ontevredenheid bij de aangevers/benadeelden, hetgeen aanleiding was tot het indienen van 'terechte' klachten.

1. Inbraak in het VVV/ANWB kantoor te Castricum, met als buit een grote hoeveelheid waardecheques met een totale waarde van € 26.800;
2. Diefstal na inbraak in het Q1 van een aantal computers (Q1 is partner in het project "veilige zorg")
3. Vernieling van een parkeerautomaat (kosten € 40.000) bij Q2. Q2 is een bijzonder risico-object i.v.m. meerdere vernielingen en bedreigingen door 'AZ-supporters'.

Navraag bij de TR leerde dat het starre beleid langzamerhand wordt losgelaten en dat men zich gaat richten op de TOPLIJST.

In overleg met de groepschef van de TR, (...), het volgende beleid vastgesteld:

1. Bij zaken van importantie, zoals hierboven aangegeven, wordt door de verbalisant in overleg met de wachtcommandant bepaald of assistentie van de TR noodzakelijk is.
2. De benadeelde wordt door de verbalisant in kennis gesteld dat de TR wordt gewaarschuwd (maatregelen nemen voor het veilig stellen van sporen).
3. De TR wordt gebeld. Buiten kantooruren via proces-post.
4. De TR neemt met benadeelde contact op omtrent het tijdstip van onderzoek.
5. Indien de TR i.v.m. capaciteit/prioriteit geen onderzoek in kan stellen, deelt de TR dit mede aan de wcdt.
6. Wcdt stelt benadeelde in kennis."

3.6. Een verdere bijlage bij de reactie van de korpsbeheerder betrof een ten onrechte op 27 augustus 2003 gedateerde brief van de chef van het district Noord-Kennemerland aan de korpschef. De brief is waarschijnlijk van 27 september 2003. In deze, in het kader van de klachtprocedure opgestelde brief, werd onder meer het volgende meegedeeld:

"Ik ben van mening dat de klacht (...) gegrond is, omdat in dit geval van het algemene beleid om geen technische recherche in te schakelen afgeweken had kunnen worden.

Daarnaast ben ik van mening dat om tactische en technische redenen van belang was om een huiszoeking in te stellen bij de verdachten, ook met het doel zoveel mogelijk van de

buit te achterhalen."

Achtergrond

1. Wetboek van Strafvordering

Artikel 97

"1. In geval van ontdekking op heterdaad van een strafbaar feit of in geval van verdenking van een misdrijf als omschreven in artikel 67, eerste lid, kan de officier van justitie, bij dringende noodzakelijkheid en indien het optreden van de rechter-commissaris niet kan worden afgewacht, ter inbeslagneming de volgende plaatsen doorzoeken:

- a. een woning zonder toestemming van de bewoner, en
- b. een kantoor van een persoon met bevoegdheid tot verschoning als bedoeld in artikel 218.

2. Voor een doorzoeking als bedoeld in het eerste lid behoeft de officier van justitie de machtiging van de rechter-commissaris. Deze machtiging is met redenen omkleed.

3. Kan ook het optreden van de officier van justitie niet worden afgewacht, dan komt de bevoegdheid tot doorzoeking toe aan de hulpofficier. Het eerste en het tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing. De machtiging van de rechter-commissaris wordt zo mogelijk door tussenkomst van de officier van justitie gevraagd.

4. Indien de rechter-commissaris aan een hulpofficier van justitie machtiging heeft verleend ter inbeslagneming een woning zonder toestemming van de bewoner te doorzoeken, is voor het binnentreden in die woning door de betrokken hulpofficier van justitie geen machtiging als bedoeld in artikel 2 van de Algemene wet op het binnentreden vereist.

5. Artikel 96, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing."

2. In de Aanwijzing opsporing van 11 februari 2003, datum inwerkingtreding 1 maart 2003, van het College van procureurs-generaal wordt ernaar gestreefd helderheid te geven over wat in redelijkheid van de politie mag worden gevraagd bij (vermoedelijk) gepleegde strafbare feiten. In deze aanwijzing is onder meer opgenomen onder welke omstandigheden de politie niet mag besluiten geen (nader) opsporingsonderzoek in te stellen in een zaak waarin formeel aangifte is gedaan.

De Aanwijzing vermeldt hierover het volgende

"De politie wordt geconfronteerd met een veelheid aan strafbare feiten. Burgers en bedrijven doen aangifte dat ze slachtoffer zijn geworden van diefstal of vernieling. Of

burgers melden dat ze een inbraak hebben gezien. Of de politie ziet zelf dat er delicten worden gepleegd: bij controle op dronken rijden of op mensenhandel, of de agent ziet tijdens surveillance dat er verkeersovertredingen worden gepleegd. Duidelijk is dat het niet doenlijk is altijd en overal met veel politie-inzet te reageren. Dat kan ook niet verwacht worden van de politie: de capaciteit van de opsporing is immers eindig en er zullen keuzen moeten worden gemaakt. En voorts kan de politie niet tot het onmogelijke worden gehouden: als opsporingactiviteiten uiteindelijk niets opleveren, dan zal dat op een zeker moment als een gegeven moeten worden aanvaard. In deze aanwijzing gaat het er om, dat helderheid wordt gegeven over wat in redelijkheid van de politie mag worden gevraagd. Duidelijkheid daarover is belangrijk voor de burger, zodat deze weet waarop hij wel en waarop hij niet kan rekenen. En ook is het nuttig voor de politie als anker voor de keuzen die in de praktijk moeten worden gemaakt, en voor het OM en de rechter die eventuele klachten over beslissingen van de politie moeten beoordelen.

Samenvatting

In deze aanwijzing gaat het om de reactie op *afzonderlijke* strafbare feiten die ter kennis komen van de politie. Hiernaast staat de 'beleidsmatige' inzet van de opsporing op *criminaliteitsverschijnselen*: de beleidsmatig bepaalde inzet van de politie in termen van gerichte surveillance, controles, verkennende onderzoeken, waaromtrent in de driehoek van burgemeester, hoofdofficier van justitie en korpschef afspraken worden gemaakt. Dit valt buiten het kader van deze aanwijzing.

1. Algemene uitgangspunten

Bij het scheppen van de beoogde helderheid over wat er moet gebeuren bij (vermoedelijk) gepleegde strafbare feiten, zijn de volgende uitgangspunten gehanteerd.

1.1. Twee criteria

Er zijn twee criteria van belang bij het aangeven van wat in redelijkheid verwacht mag worden: de ernst van het strafbare feit, en de aanwezigheid van opsporingsaanwijzingen die kunnen leiden tot opheldering van de zaak (het vinden van verdachten en bewijs). De voor de hand liggende vuistregel is dat hoe ernstiger het feit, hoe meer moet worden gedaan om de zaak op te helderen zodat verdachten vervolgd en berecht kunnen worden. Deze aanwijzing vult dan deze vuistregel in.

(...)

1.5 Lokale accenten

Het voorgaande laat onverlet, dat op lokaal niveau een nadere invulling kan worden gemaakt waarin wel bepaalde delictvormen benoemd worden. Daarbij kunnen evenwel de

benedengrenzen in deze aanwijzing niet terzijde worden gesteld (bijvoorbeeld door bij woninginbraken geen gericht onderzoek in te stellen naar sporen). Wel kan het méérdere worden geregeld, bijvoorbeeld door te voorzien in extra opsporingsinspanningen in kwesties waar dat volgens de regels in deze aanwijzing niet strikt zou hoeven, maar waar lokale omstandigheden daar nadrukkelijk wel (eventueel tijdelijk) om vragen.

(...)

2. Het kader voor de reactie op (vermoedelijk) gepleegde strafbare feiten

(...)

2.2 Regel 2: Bij ingrijpende feiten gerichte opsporing

Bij strafbare feiten die verder ingrijpen mag meer worden verwacht dan alleen een optreden als er onmiddellijk een spoor naar de dader bekend is. Dan moet gericht en meer dan oppervlakkig worden gezocht naar aanknopingspunten voor een succesvolle opsporing en vervolging: naar eventuele getuigen, naar eventuele sporen (vingerafdruk, DNA). Pas als die inspanning geen succes heeft kan de opsporing worden afgesloten, maar slechts op een zodanige wijze dat als zich naderhand nieuwe informatie aandient deze tot hernieuwde actie kan leiden.

Materiële ernst

Bij het antwoord op de vraag wat 'schokkende feiten' zijn, is het eerste gezichtspunt de omvang van de aantasting van de belangen of het welzijn van individuen of van de samenleving als geheel. Hierbij gelden de volgende criteria:

(...)

De inbreuk op de eigendom is aanzienlijk, de waarde van het vernielde of gestolene is eerder in tien- of honderdduizenden Euro's te meten, dan in honderden of duizenden.

(...).

(...)."